

ser til gennemførelse af statuten, jf. lovforslagets § 7. En sådan nærmere regulering kan også ske på baggrund af en eventuel aftale med domstolen.

Statuttens artikel 93, stk. 1, angiver de væsentligste former for retshjælp, som deltagerstaterne skal yde Den Internationale Straffedomstol.

Litra a vedrører identifikation af og opholdssted for personer eller lokalisering af genstande. Der er tale om en opgave, der efter dansk ret i almindelighed udføres af politiet.

Litra b vedrører optagelse af beviser, herunder vidneforklaringer under ed, og tilvejebringelse af beviser, herunder de responsa og rapporter, der er nødvendige for domstolen. Disse opgaver udføres normalt ved retten på anklagemyndighedens foranledning. Efter retsplejelovens § 190 finder lovens regler om vidneforklaring i retten tilsvarende anvendelse på vidneafhøring efter begæring af udenlandske myndigheder. En ordning om iagttagelse af en særlig form eller fremgangsmåde herved bør så vidt muligt inødekommes, medmindre dette vil være åbenbart uforeneligt med landets retsorden. Sml. i øvrigt pkt. 10 nedenfor om forsvarerbistand under afhøring.

Litra c vedrører afhøring af enhver person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning. Der er tale om en opgave, der efter dansk ret kan udføres ved retten eller udenretligt af politiet.

Litra d vedrører forkyndelse af dokumenter, herunder retsdokumenter. Reglerne om forkyndelse findes i retsplejelovens kapitel 17. Forkyndelse af dokumenter kan ske ved brevforkyndelse, postforkyndelse eller stævningsmandsforkyndelse, jf. retsplejelovens § 155.

Litra e vedrører fremme af en persons frivillige fremmøde for domstolen som vidne eller sagkyndig. Statuten angiver ikke nærmere, på hvilken måde dette skal ske. Det må i det konkrete tilfælde afgøres, hvordan en persons frivillige fremmøde for domstolen bedst kan fremmes. Der kan dog ikke i den forbindelse blive tale om at anvende egentlige tvangsmidler over for den pågældende. Statuttens artikel 54, stk. 3, litra b, bestemmer i øvrigt, at anklageren ved domstolen i forbindelse med efterforskning kan indkalde og afhøre personer, der er genstand for efterforskning, samt ofre og vidner. I henhold til artikel 64, stk. 6, litra b, kan domskammeret før og under domsforhandlingen kræve, at vidner er til stede og afgiver vidneudsagn. Statuten indeholder imidlertid ingen regler om anvendelse af tvangsmidler over for vidner.

Litra f vedrører midlertidig overflytning af vare-tægtsfængslede personer med henblik på f.eks. identifikation eller optagelse af vidneudsagn. En sådan mid-

lertidig overflytning kan dog efter bestemmelsen kun ske med samtykke fra den pågældende, der skal returneres til den anmodede stat, når formålet med overflytningen er opfyldt.

Litra g vedrører undersøgelse af lokaliteter eller steder, herunder opgravning og undersøgelse af gravsteder. Det må antages, at der er tale om efterforskningsopgaver, der ikke udgør straffeprocessuelle tvangsindgreb, sml. om ransagning nedenfor. I det omfang, disse aktiviteter kræver lovhjælp og ikke kan gennemføres efter retsplejelovens bestemmelser, vil politiets adgang til at foretage dem være omfattet af den foreslåede § 1, der giver hjemmel til at yde bistand i overensstemmelse med statuttens bestemmelser.

Litra h vedrører gennemførelse af ransagning og beslaglæggelse. Disse former for straffeprocessuelle tvangsindgreb kan foretages efter retsplejelovens kapitel 73 og 74.

Litra i gælder tilvejebringelse af optegnelser og dokumenter, herunder officielle optegnelser og dokumenter. Forpligtelsen begrænses af artikel 93, stk. 4, hvorefter en deltagerstat helt eller delvis kan afslå en anmodning om bistand, såfremt den vedrører tilvejebringelse af dokumenter eller fremlæggelse af beviser, der vedrører den pågældende stats nationale sikkerhed. Artikel 72 opstiller regler om den nærmere fremgangsmåde i tilfælde, hvor udførelsen af en anmodning fra domstolen vil kunne indebære en krænkelse af rigets sikkerhed. Om videregivelse af fortrolige oplysninger kan finde sted til udenlandske myndigheder, afhænger efter dansk ret i øvrigt af, om videregivelsen er berettiget, jf. straffelovens § 152 og § 152 e og forvaltningslovens § 27. Når regeringen i overensstemmelse med reglerne i grundlovens § 19 har indgået en international overenskomst med fremmede stater, som bl.a. indebærer, at den danske stat er forpligtet til at videregive fortrolige oplysninger, antages det, at videregivelse af fortrolige oplysninger til opfyldelse af den pågældende internationale forpligtelse ikke er uberettiget efter straffelovens bestemmelser om tavshedspligt.

Litra j vedrører beskyttelse af ofre og vidner og bevissikring. Det må antages, at denne form for samarbejde med domstolen kan finde sted inden for rammerne af dansk lovgivning. Det må endvidere lægges til grund, at bestemmelsen ikke indebærer en forpligtelse til at modtage ofre og vidner med henblik på beskyttelse, men at forpligtelsen alene gælder personer, der allerede befinder sig her i landet.

Litra k vedrører identifikation, opsporing, indefrysning og beslaglæggelse af udbytte, ejendom og aktiver fra og redskaber anvendt til forbrydelser med hen-